

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ ΕΤΕΚ

Ενεργειακή πολιτική – επιβάλλεται να προχωρήσουμε επιτέλους...

Η συνέπεια που επιδεικνύουμε στο ρόλο του Επιμηθέα και αναπόφευκτα η αναποτελεσματικότητα μας, όταν διαχειριζόμαστε ενεργειακά ζητήματα σαν κράτος, είναι εντυπωσιακή. Και αυτό αποδεικνύεται εύκολα εάν κρίνουμε την ενεργειακή μας πολιτική όσον αφορά τους τρεις βασικούς πυλώνες που αφορούν τις Ανανεώσιμες Πηγές Ενέργειας, το Φυσικό Αέριο και την Εξοικονόμηση Ενέργειας.

- Διανύουμε τα τελευταία δύο χρόνια πριν το 2010 το οποίο ήταν και η τελευταία προθεσμία για την επίτευξη του εθνικού στόχου όσον αφορά τη συμμετοχή της ηλεκτρικής ενέργειας που προέρχεται από ανανεώσιμες πηγές ενέργειας (ΑΠΕ) στην ακαθάριστη κατανάλωση ηλεκτρικής ενέργειας. Σήμερα το ποσοστό των ΑΠΕ στην ηλεκτροπαραγωγή μόλις που ξεπερνά το 0,5% και είναι πλέον βέβαιο ότι ο στόχος του 6% για το 2010 δεν θα επιτευχθεί. Και αυτό εν όψει των δεσμευτικών και αυστηρότερων πλέον στόχων για το 2020.
- Με βάση τους αρχικούς σχεδιασμούς η έλευση και χρήση του Φυσικού Αερίου θα γινόταν στο 2009, δηλαδή φέτος. Στην πράξη μόλις πρότινος έχουμε καταλήξει στην τεχνολογία που θα χρησιμοποιηθεί και μεταθέσαμε την ημερομηνία έλευσης για το 2013, ενώ ήδη άρχισε να συζητείται ως έτος έλευσης το 2015. Με βάση το συντηρητικό σενάριο το κόστος της καθυστέρησης της έλευσης του φυσικού αερίου υπολογίζεται στα 12 εκ. ευρώ ανά χρονιά ανεβάζοντας το συνολικό κόστος που θα επωμιστεί ο Κύπριος πολίτης στα 48 εκ. ευρώ
- Επιλέξαμε σαν κράτος να θεσμοθετήσουμε την υποχρεωτική θερμομόνωση στα κτίρια μόλις το Δεκέμβριο του 2007, ένα μέτρο το οποίο τα πλείστα ευρωπαϊκά κράτη είχαν υιοθετήσει προ τριακονταετίας, και αυτό ως ένα ημίμετρο εφαρμογής υποχρέωσης που μας επιβλήθηκε από την Ευρωπαϊκή Ένωση. Κρίνεται ότι εάν παίρναμε σαν πολιτεία τα ελάχιστα μέτρα για εξοικονόμηση ενέργειας στα κτίρια από το 1990, έτος κατά το οποίο έγιναν οι πρώτες συζητήσεις για την υποχρεωτική εφαρμογή θερμομόνωσης, τότε το συνολικό όφελος από την εξοικονόμηση ενέργειας θα ξεπερνούσε τα 150 εκ. ευρώ το οποίο θα ξεπερνούσε κατά πολύ το όποιο αρχικό κόστος επένδυσης.
- Ουδέποτε αντιληφθήκαμε, ή μόλις πρόσφατα αρχίσαμε να αντιλαμβανόμαστε, το μέγεθος και την σπατάλη ενέργειας στον τομέα των μεταφορών, ο οποίος είναι ο κατεξοχήν ενεργοβόρος τομέας, αλλιώς θα αντιμετωπίζαμε με άλλη οπτική γωνία την αναγκαιότητα ανάπτυξης των δημόσιων μέσων μεταφοράς.

Από όλα τα πιο πάνω διαφαίνεται ότι με μια πρώτη εκτίμηση το κόστος της διαχρονικής μας ασυνέπειας όσον αφορά την υλοποίηση της ενεργειακής μας πολιτικής (είτε αυτό αφορά χαμένο δυναμικό εξοικονόμησης, είτε πρόστιμα που θα κληθούμε να πληρώσουμε για τις εκπομπές του CO₂ κοκ) είναι της τάξης των 400 εκ. ευρώ και αυτό χωρίς να έχει συνυπολογιστεί η περιβαλλοντική πτυχή ή η επίτευξη του σημαντικότερου στόχου της μείωσης της ενεργειακής μας εξάρτησης και της αποσύνδεσης της οικονομικής μας ανάπτυξης από τις τιμές των συμβατικών καυσίμων.

Είναι προφανές ότι η προσήλωση στους στόχους που θέτει μια μακροπρόθεσμη αειφόρος ενεργειακή πολιτική προς όφελος του κοινωνικού συνόλου για όλες τις μελλοντικές γενιές έχει αρχικό κόστος. Το πρόβλημα είναι ότι τα πολλαπλάσια οφέλη που θα επιφέρει μια τέτοια προσέγγιση θα είναι σε βάθος χρόνου και πιθανότατα να τα καρπωθεί η επόμενη ή η μεθεπόμενη κυβέρνηση και αυτό σημαίνει πολιτικό κόστος. Το Επιμελητήριο θεωρεί ότι η κατάστρωση μιας αειφόρου ενεργειακής πολιτικής, με στόχους και χρονοδιαγράμματα και η

υλοποίηση της με ευλαβική συνέπεια είναι πλέον μονόδρομος. Καταλυτικό ρόλο προς την επίτευξη του πιο πάνω θα έχει η θεσμοθέτηση και λειτουργία ενός Συμβουλίου Εθνικής Ενεργειακής Στρατηγικής το οποίο θα έχει την υπευθυνότητα του σχεδιασμού και υλοποίησης της ενεργειακής μας πολιτικής.

Εάν πραγματικά θέλουμε ως κράτος και ως κοινωνία μια αειφόρο ανάπτυξη, η αιχμή του δόρατος της πολιτικής μας θα πρέπει να είναι οι ΑΠΕ και η εξοικονόμηση ενέργειας. Για να γίνει αυτό θα πρέπει να είμαστε έτοιμοι να καταβάλουμε σήμερα το ανάλογο τίμημα. Δηλαδή θα πρέπει να είμαστε έτοιμοι να αποδεχθούμε τη χωροθέτηση αιολικών πάρκων, την τολμηρή υποστήριξη των τεχνολογιών παραγωγής ενέργειας από τον ήλιο, τη θερμομόνωση των κατοικιών έστω και εάν αυτό σημαίνει αρχικό κόστος και τη χρήση μέσων μαζικής μεταφοράς. Κυρίως όμως θα πρέπει το κράτος να δείξει την πολιτική βούληση και την τόλμη να αποδεχθεί το όποιο πολιτικό κόστος και να προχωρήσει άμεσα με τα θέματα της ενέργειας μακριά από τοπικά ή μικροπολιτικά συμφέροντα. Αλλιώς, συνειδητά αποφασίζουμε να κληροδοτήσουμε το κόστος της αναβλητικότητας μας, το οποίο δεν είναι μικρό και ένα χειρότερο περιβάλλον στις μελλοντικές γενιές.

20 Φεβρουαρίου 2009